

LEGE Nr. 11 din 29 ianuarie 1991

privind combaterea concurenței neloiale

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL NR. 24 din 30 ianuarie 1991**

Data intrării în vigoare 30-01-1991

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Articolul 1

Comercianții sînt obligați să-și exercite activitatea cu buna-credință și potrivit uzantelor cinstite.

Articolul 2

Constituie concurența neloială, în sensul prezentei legi, orice act sau fapt contrar uzantelor cinstite în activitatea comercială sau industrială.

Articolul 3

Încălcarea obligației prevăzute la art. 1 atrage răspundere civilă, contravențională ori penală, în condițiile prezentei legi.

Articolul 4

Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sînt săvîrșite în astfel de condiții încît să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

a) încălcarea de către persoanele fizice a interdicțiilor prevăzute la art. 36 din Legea 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și a societăți comerciale;

b) oferirea serviciilor de către salariatul exclusiv al unui comerciant unui concurent ori acceptarea unei asemenea oferte;

c) dezvaluirea de către salariatul unui comerciant a unor date secrete privind activitatea acestuia, către un concurent;

d) încheierea de contracte prin care un comerciant asigură predarea unei marfi sau executarea unor prestații în mod avantajos, cu condiția aducerii de către client a altor cumpărători, cu care comerciantul ar urma să încheie contracte asemănătoare;

e) încheierea de contracte prin care cumpărătorul ar urma să primească un premiu, care depinde exclusiv de o tragere la sorți sau de hazard;

f) comunicarea sau raspindirea în public de către un comerciant de afirmații asupra întreprinderii sale sau activității acesteia, menite să inducă în eroare și să-i creeze o situație de favoare în dăuna unor concurenți;

g) comunicarea sau raspindirea, de către un comerciant, de afirmații mincinoase asupra unui concurent sau mărfurilor sale, afirmații de natură să dăuneze bunul mers al întreprinderii.

Comunicarea făcută confidențial este socotită un act de concurența neloială numai cînd autorul comunicării știa că faptele nu corespund adevărului;

h) oferirea, promiterea sau acordarea - mijlocit sau nemijlocit - de daruri ori alte avantaje salariatului unui comerciant sau reprezentanților acestuia, pentru ca prin purtare neloială să poată afla procedeele sale industriale, pentru a cunoaște sau a folosi clientela sa, ori pentru a obține alt folos pentru sine ori pentru altă persoană în dăuna unui concurent;

i) deturnarea clientelei unui comerciant prin folosirea legăturilor stabilite cu aceasta clientela în cadrul funcției deținute anterior la acel comerciant;

j) concedierea unor salariați ai unui comerciant, în scopul înființării unei societăți concurente care să capteze clienții acelui comerciant sau angajarea salariaților unui comerciant în scopul dezorganizării activității sale.

Contravențiile de la lit. a) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei, cele de la lit. b) - e) cu amendă de la 10.000 lei la 40.000 lei, iar cele de la lit. f) - j) cu amendă de la 20.000 lei la 60.000 lei.

Sanctiunea poate fi aplicată și persoanelor juridice.

Contravențiile se constata, la sesizarea părții vătămate, de către salariați anume împuterniciți de camerele de comerț și industrie teritoriale sau de Inspekția comercială de stat. Agenții constatatori aplica o dată cu constatarea contravenției și o amendă.

Contravențiilor prevăzute la alin. 1 li se aplică dispozițiile Legii nr. 32/ 1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Articolul 5

Constituie infracțiune de concurența neloială și se pedepsește cu închisoare de la o luna la doi ani sau cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei:

a) întrebuițarea unei firme, unei embleme, unor desemnari speciale sau a unor ambalaje de natura a produce confuzie cu cele folosite legitim de alt comerciant;

b) producerea în orice mod, importul, exportul, depozitarea, punerea în vânzare sau vânzarea unor mărfuri purtând mențiuni false privind brevetele de invenții, originea și caracteristicile mărfurilor, precum și cu privire la numele producătorului sau comerciantului, în scopul de a induce în eroare pe ceilalți comercianți și pe beneficiari.

Pentru mențiuni false asupra originii mărfurilor se înțelege orice indicații de natura a face să se creadă ca mărfurile au fost produse într-o anumită localitate, într-un anumit teritoriu sau într-un anumit stat.

Nu se socotește mențiune falsă asupra originii mărfurilor denumirea unui produs al cărui nume a devenit generic și indica în comerț numai natura lui, afară de cazul când denumirea este însoțită de o mențiune care ar putea face să se creadă ca are acea origine.

Articolul 6

Comerciantul care săvârșește un act de concurență neloială va fi obligat să înceteze sau să înlăture actul și, după caz, să plătească despăgubiri pentru daunele pricinuite.

Articolul 7

Acțiunile izvorind dintr-un act de concurență neloială sînt de competența tribunalului locului săvîrșirii faptei sau în a cărui rază teritorială se găsește sediul pîrîtului sau inculpatului; în lipsa unui sediu este competent tribunalul domiciliului pîrîtului sau inculpatului.

Articolul 8

Acțiunea penală, în cazurile prevăzute de art. 5 se pune în mișcare la plîngerea pârții vătămate ori la sesizarea camerei de comerț și industrie teritoriale sau a altei organizații profesionale.

Articolul 9

Dacă vreuna dintre faptele prevăzute de art. 4 sau 5 cauzează daune patrimoniale sau morale, cel prejudiciat este în drept să se adreseze instanței competente cu acțiune în răspundere civilă corespunzătoare.

Dacă fapta prevăzută de această lege a fost săvîrșită de un salariat în cursul exercitării atribuțiilor sale de serviciu, comerciantul va răspunde solidar cu salariatul pentru pagubele pricinuite, afară de cazul în care va putea dovedi ca, potrivit uzantelor, nu era în măsura să prevină comiterea faptei.

Persoanele care au creat împreună prejudiciul răspund solidar pentru actele sau faptele de concurență neloială săvîrșite.

Pentru luarea unei măsuri ce nu suferă amînare se pot aplica dispozițiile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă.

Articolul 10

Prin hotărîrea dată asupra fondului, instanța poate dispune ca mărfurile sechestrate să fie vîndute, după distrugerea falselor mențiuni.

Din suma obținută în urma vinzării se vor acoperi mai întîi despăgubirile acordate.

Articolul 11

O dată cu condamnarea ori obligarea la încetarea faptei ilicite sau repararea daunei, instanța poate obliga la publicarea hotărîrii, în presa, pe cheltuiala făptuitorului.

Articolul 12

Dreptul la acțiune prevăzut de art. 9 se prescrie în termen de un an de la data la care pagubitul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască dăuna și pe cel care a cauzat-o, dar nu mai tirziu de 3 ani de la data săvîrșirii faptei.

Articolul 13

Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedura civilă sau, după caz, ale Codului de procedura penală.

Articolul 14

Dispozițiile prezentei legi se aplică și persoanelor fizice sau juridice străine care săvîrșesc acte de concurență neloială pe teritoriul României.

Articolul 15

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 23 ianuarie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 28 ianuarie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, promulgăm legea privind combaterea concurenței neloiale și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU
